og hættu við hann öllu versta andi; enn Sölvi tók þá alla í
einu, með versta manneði, og bar þá framm til sýslumanns-
-nefnunnar, Skútasonar, sem, eins og hanns var von og vísa, varð
fyrst mótdrægur, enn síðan Sölvi slepti þeim, og sagði sýslumanni
frá, hvað þeir hefðu gjört, og nú mætti hann gjöra við þá hvað hann
vildi þeim skárast þeima — ef Sölvi fengi nokkra ögn af lög-
unum og rjettvísi hjá sjálfa, — enn: þá leitti hann þeim að gjöra
Sölva hvað ílt sem þeir vildu og gjátu, og hvar annar hinn sjer
og þeir skjöldu framar eiga sig að vin eftir, hver sem væri, sem gjö-
-rði Sölva skírlega alt ílt sem þeir gjátu, í orði og verki og sem-
-ingunum, og altjeint skjöldi hann hatta rjett hans. Þeir vatu sjer þetta á Söl..